

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 21sten MEI 1842. N. 21.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 Mei 1842.

BY dispositie van den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 12 dezer No. 206, de toestemming verleend zynde tot het oprigten, in de Oost Divisie dezes eilands, van eene school voor arme vrye kinderen, is na af gelegd examen voor de School Commissie dezes eilands, de Heer Jan Hendrik Stelp, by dezelve toegelaten tot het geven van onderwys in de Hollandsche taal, het schryven en rekenen, onder de leiding en het toezigt van den Weleerwaarden Heer J. J. Putman, belast met de geestelyke zorg voor de Roomsch Catholyke gemeente van dat gedeelte dezes eilands.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke verkoop van Zout.

ALS daartoe geautoriseerd zynde zal de ondergeteekende op Maandag, den 23 dezer, des morgens te 9 ure, vóór het Waaggebouw, publiek doen opveilen 10,000 Vaten Zout, liggende te Bonaire, met kennisgeving, dat het Bestuur dezer kolonie met den kooper dier hoeveelheid, wanneer deze zulks mogt wenschen, bereid zal wezen een contract aantegaan voor de zoutoogst, dit jaar ten gemelde eiland nog te garen, waaromtrent inlichtingen ter Administratie van Financien zullen te bekomen zyn.

Curaçao den 12 Mei 1842.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING.

AANGEZIEN er eenige rekeningen van belasting op Eigendommen en Bezittingen over dit loopend jaar, ten laste van personen, die niet uitgevonden kunnen worden, onbezorgd gebleven zyn, zoo worden die belastingschuldigen, of wie ook voor hen daarin belang stellen, hierby opgeroepen en aangemaand om hunne rekeningen, ten kantore van den ondergeteekende met den meesten spoed te komen afhalen, onder waarschuwing, dat deze oproeping by aanplakking der lyst van de alzoo onbezorgde rekeningen ter gewone plaatse geschied zynde, het voorwenden van geene rekening te hebben ontvangen, by de invordering, niet in aanmerking zal genomen worden.

Curaçao den 13 Mei 1842.
De Koloniale Ontvanger,
C L. VAN UYTRECHT.

Het volgende verhaal zal niet zonder belangstelling gelezen worden:

In 1823 begaf eene jonge vrouw, met een knaapje van ongeveer derdehalf jaar op den arm, zich te voet naar Mont St. Michiel. Het was eb, zy volgde het strand; weldra hoorde men een akelig gillen, de ongelukkige was in een dier draaikolken waarvan de diepte niet te peilen is, geraakt. Eenige zich in de nabyheid bevindende menschen schoten te hulp, maar het was te laat; het hoofd der ongelukkige verzonk reeds in het zand; daar zy het knaapje tot op het laatste oogenblik met uitgestrekte armen boven haar hoofd had gehouden, gelukte het evenwel dit nog even tydig te grypen en te redden. De gemeente-besturen in den omtrek deden alle mogelyk onderzoek naar de familie van het kind, hetwelk zeer goed gekleed was en aan welgestelde menschen scheen te behooren; maar alle nasporingen bleven vruchteloos.

Eene boerin in den omtrek van Grandville belastte zich met de opvoeding van het kind, hetwelk den naam van Charles bekwam, en hetwelk eindelyk zyn twintigste jaar bereikte, zonder dat de navorschingen in de laatste jaren voortgezet waren geworden. Intusschen was hem eene verwarde herinnering van Parys bygebleven, alzoo hy, tydens het ongeluk gebeurd was, nog niet kon spreken. Hy nam eindelyk het besluit, zelf een onderzoek te beginnen, en begaf zich naar Parys, hetwelk hy in alle rigtingen doorkruiste. Aan de esplanade der invalides gekomen, dacht hem, dat hy zich den omtrek begon te herinneren; dat waren de boomen, onder welke hy zoo dikwyls gewandeld had; hy meende zelfs eene der omliggende straten te herkennen, maar het huis uit te vinden was hem niet mogelyk.

Een oud invalide, die hem daar reeds dagen lang had zien rondwandelen en hem meer dan eens heimelyk eene traan had zien afwisschen, vraagt hem eindelyk of hy iets in die buurt zoekt, in welk geval hy, die dezelve sedert de laatste jaren niet verlaten had, hem mogelyk van dienst zou kunnen zyn.

De jongeling verhaalt den ouden krygsman zyne geheele geschiedenis

"Wacht eens, zegt deze; 1823, dat was het jaar van den Spaanschen veldtogt, ... het was toen, dat de dappere kapitein Guemard gevangen genomen en naar Mont St. Michiel gezonden werd; zyne vrouw ging op zekeren dag met haar zoontje van hier en sedert heeft men niets meer van hem vernomen. Die arme mevrouw Dubreuil, hoe heeft zy niet geweend over hare dochter, haren kleinzoon en schoonzoon, die in zyne gevangenis aan zyne wonden bezweken was."

"Guemard, zegt de jongeling, het linnengoed, dat ik droeg, toen ik gered werd, was met een G. gemerkt. Dus heb ik noch vader noch moeder meer."

"Neen, maar gy hebt toch altyd uwe grootmoeder, mevrouw Dubreuil; die goede oude vrouw, hoe verheugd zoude zy zyn, indien...... maar ik zelf wil U tot haar geleiden."

De jongeling had, ingeval het te pas mogt kunnen komen, die kleertjes, die hy aan had, toen het ongeluk gebeurd was, en die men zorgvuldig had bewaard, met zich genomen. De herkenning was volkomen; de goede oude grootmoeder erkende, buiten allen twyfel, het hemdsboordje, hetwelk zy zelve had geborduurd, en in de schoentjes zag men nog het merk van den schoenmaker, die destyds de familie bediende. Het door het bestuur der gemeente, waar Charles opgevoed was geworden, afgegeven bewys, liet overigens niet den minsten twyfel omtrent zyne indentiteit, en de jonge Guemard, die nog twee dagen geleden een arme vondeling was, ziet zich in het bezit gesteld van een fortuin van zestig duizend franken renten.

Er bestaat, dit weet men, niets zoo zonderlings, of Parys levert er een voorbeeld van, zoo is, onder anderen, nu onlangs eene huwelyks plegtigheid voltrokken, waarvan het eerste gedeelte reeds tien jaren geleden had plaats gehad.

Op eenen schoonen dag in 1831 keerden twee gelieven terug uit de kerk, waar zy hun huwelyk hadden laten inzegenen. De jonge man verlaat voor een oogenblik den arm van het vrouwtje, dat zich inmiddels ter plaatse begeeft, waar het bruidsmaal gehouden zal worden. Reeds zyn al de gasten byeen; reeds worden zy hongerig en ongeduldig; reeds heeft de kok een en ander maal doen weten, dat de fynste schotels bederven zullen,—maar wie er verschynt of niet, de jonge man, zonder welken het maal toch niet wel voortgang kon hebben, verschynt niet. Men zendt alom, waar men begrypt, dat hy zou kunnen wezen, men doet alle mogelyke nazoek; maar te vergeefs, de jonge man is verdwenen.

Er verloopen tien jaren, zonder dat men iets van hem verneemt, maar onlangs treedt een edel vreemdeling, een man van aanzien, een ryk gekleede Pool, wiens naam onmogelyk anders dan met een *ski* kan eindigen, het vertrek van het onbestorven weeuwtje binnen. Onder al het borduursel, de kruisen en linten, die hem van het hoofd tot de voeten dekken, erkent zy, tot hare niet geringe verbazing, den ongetrouwe, die haar zoo wreedelyk verlaten heeft. Hy was het inderdaad, die, na tien jaren peinzens, de afgebrokene huwelyks plegtigheid kwam voortzetten.—Arm en onbekend tydens de inzegening, en zyne vrouw op eenen haar waardigen voet willende kunnen onderhouden, had hy, by het terugkomen uit de kerk, de vlugt genomen, zonder iets van zyn voornemen te laten blyken. Zich een aanbevelingsbrief van het Russische gezantschap hebbende weten te verschaffen, was hy nog dien eigen dag naar Polen voortgereisd; daar was hy by de administratie der financiën geplaatst geworden, had er zich doen onderscheiden, was tot medebestuurder van de bank benoemd geworden, had den lettergreep *ski* achter zynen naam gevoegd en kwam nu eindelyk zyne titels, zyne schatten en zyn getrouw gebleven hart aan de voeten zyner echtgenoot nederleggen.

De dame was hem niet minder getrouw gebleven; dezelfde gasten, die, tien jaren geleden, het bruidsmaal hadden moeten bywonen, zyn op nieuw verzocht, en al de plegtigheden zyn hervat geworden, waar zy destyds afgebroken waren geweest. De kok is de eenige geweest, die geheel van nieuws af aan heeft moeten beginnen. Na den afloop van het gastmaal heeft de man onmiddellyk, maar ditmaal met zyn vrouwtje, de terugreis naar Warschau aangenomen.

Het volgende is door het Gouvernement ter plaatsing ingezonden:

AFSCHRIFT.

Habiendo el Presidente de la República de Venezuela autorisado suficientemente al infraescrito Secretario de Estado en el Despacho de Relaciones Exteriores de la misma, para cangear declaraciones reciprocas con el Señor Reinhard Frans van Lansberge, Consul General de Holanda y autorisado por su gobierno al mismo efecto, sobre la extradicion de los esclavos venezolanos y de los de las Colonias holandesas en las Indias Occidentales, que, con la mira de sustraerse del servicio de sus amos, se refugien al territorio vecino; y habiendo el Señor Lansberge cumplido por su parte consignando en este Ministerio su exposicion oficial de doce del corriente mes, el infraescrito declara solemnemente y sobre la base de la mas completa reciprocidad.

1°. Que los esclavos profugos de las Colonias holandesas en las Indias Occidentales, que se acojan al territorio de Venezuela, serán puestos á disposicion de cualquiera de las autoridades superiores de dichas Colonias, (ó de la persona á quien designe al efecto) desde que se haga el reclamo oficial correspondiente, expresando dicha autoridad que se ha comprobado ante ella la condicion servil de las personas reclamadas.

2°. Que cuando la devolucion de estos esclavos profugos sea reclamada por los interesados en persona ó por medio de apoderados, no tendrá efecto la extradicion en tanto que la condicion servil de los profugos y el derecho de propiedad de sus dueños no sean legalmente acreditados ante la autoridad competente del territorio de la República á donde se hayan acogido.

Dado en Caracas á doce de Abril de mil ocho cientos cuarenta y dos.

(w. g.) FRANCISCO ARANDA.

Voor eensluidend afschrift,
De Consul Generaal der Nederlanden in Columbia,
VAN LANSBERGE.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 Mei 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 28 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Eliano Penso.
Maria Igenia De Nina.
Remon Marten.
Cristina Alonsz.
Maria Jeronima Perez.
Plantina Ferguson.
Thomas Resterick.
J. Delvalle.
Rene Beluche.
Dorothea E. Burg.
Cristina Balan.
Jos. Lopez Henriquez.

Curaçao den 20 Mei 1842.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
MEI 1842.

L. K. Maandag den 2 te 8 u. 14 m. 's morgens.
N. M. Dingsdag den 10 te 7 u. 6 m. 's morgens.
E. K. Dingsdag den 17 te 7 u. 38 m. 's morgens.
V. M. Dingsdag den 24 te 5 u. 7 m. 's morgens.

Verleden Woensdag, den 18 dezer, is van deze haven naar Nederland vertrokken, Z. M. Stoomschip CURAÇAO, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee Eerste Klasse A. A. BOLKEN, en als passagiers met dezelve Mevrouw BOLKEN en kinderen.

In de *Liberal* vindt men londensche berigten van den 15 April, doch dezelven behelzen byna niets naders by hetgene, welke wy reeds weten.

Het nieuwe ministerie in Engeland schynt in de gunst van het Parlement te staan; want de beide wets ontwerpen, namelyk de korenwet en het nieuwe tarief, waren in hetzelve doorgegaan.

Het fransche ministerie had het traktaat wegens het regt van onderzoek nog niet aan de kamers voorgelegd, wyl het vreesde, dat het te veel tegenstand zou ontmoeten.

Men heeft er op aangemerkt, dat het regt van onderzoek zich over een te groote hemelstreek uitstrekt, namelyk over de Atlantische Zee tusschen Afrika en Amerika en noordelyker op tot op de kusten van het zuidelyke gedeelte van de Vereenigde Staten, vervolgens over de Indische Zee, zoo dat alleen de Middellandsche Zee, de Noord Zee en de Stille Oceaan uitgesloten zyn.

Het is waar, dat de engelsche schepen zoo wel blootgesteld zyn om door de fransche kruissers onderzocht te worden als de fransche schepen door de Engelschen; doch daar de engelsche kruissers talryker zyn dan de Franschen, zoo staan de kansen, van onderzocht te worden, niet gelyk. Ook als het fransche gouvernement geheime plannen heeft, bvb. om in zyne bezittingen de naburen te beoorlogen, dan loopen deze plannen gevaar om bekend te worden, wanneer men vaartuigen onderzoekt, die krygsbehoeften vervoeren.

Er heeft thans een voorval plaats gehad, hetwelk dit traktaat nog hatelyker maakt in de oogen der Franschen, namelyk: een fransch schip, hetwelk uit Brazilien was vertrokken, werd door een engelsche kruisser aangehouden en te Cayenne opgebragt als een verdachte slavenhaalder. Hier heeft het geregtshof het vaartuig vry gesproken en Engeland in de kosten veroordeeld. In zoo verre hebben de Franschen dus niet te klagen; maar de kruisser is buiten zyne orders gegaan door een gedeelte der manschappen van zynen prys te Rio Janeiro aan wal te zetten. Hierover zyn klagten by het engelsche ministerie gedaan.

De Franschen willen het traktaat gewyzigd hebben; maar de vier andere mogendheden willen zulks niet toestemmen.

De koning van Hanover, die oud, ziekelyk en door zyne onderdanen gehaat is, is thans bezig onder de duitsche vorsten huizen eene prinses voor zyn eenigen zoon, den kroonprins, te zoeken; ten dien einde zyn er pogingen gedaan om eene prinses van Anhalt Dessau overtehalen tot een huwelyk met den kroonprins van Hanover. De titel van koningin mogt haar overhalen om een blinde prins te trouwen, doch de neiging van haar hart volgende, zou zy liever een jongman uit den burgerstand, wier oogen in een gezonden toestand zyn, dan een blinden koning trouwen. Berekening gaat echter dikwyls boven neiging.

In Spanje heeft er eene botsing plaats tusschen de belangen van de onderscheidene provintien. Sedert de havens der baskische provintien opgehouden hebben vrye havens en stapelplaatsen van de contrabande te zyn, is er een nieuw en algemeen tarief voor het ryk noodig. Het gouvernement heeft daarom met Engeland een handelstraktaat gesloten, waarby onderling eenige inwilligingen zyn gedaan. De inkomende regten op engelsche fabrikaten in Spanje en die op spaansche producten in Engeland zyn verminderd. Hierover is de provintie Catalonien ontevreden, die weinige producten van uitvoer heeft, maar vele manifacturen bezit, en die bygevolg de buitenlandsche fabrikaten wil verboden of zwaar belast hebben. De meerderheid van stem men in de Cortes moeten echter gelden.

Op den 30 jongstleden is de wet, om de overblyfselen van den President Bolivar van Santha Martha naar Caracas overtebrengen, door de uitvoerende magt bekrachtigd geworden. Volgens deze wet zal men aan de overblyfselen van den President Bevryder de eerbewyzen geven, verschuldigd aan den rang van Kapitein Generaal. Alle publieke beambten van welken rang of stand ook, zullen rouw dragen voor den tyd van acht dagen — Jaarlyks zal een treurige gedenkdag gevierd worden in de hoofdstad van ieder provintie, en op dien dag zullen al de publieke beambten rouw dragen. Zyn doorluchtig overschot zal bygezet worden in de heilige kerk van de hoofdstad, en men zal er een zedig pantheon oprigten om hetzelve te bevatten. Het beeld van den *Libertador* zal geplaatst worden in de zalen van het Congres en van de uitvoerende magt, opdat men ten allen tyde zyner groote verdiensten indachtig kunne zyn.— De uitvoerende magt blyft belast met de regeling van deze wet en wordt geauthoriseerd om de daartoe noodige kosten uit de publieke schatkist te doen. Voor alle dingen zal men aan het gouvernement van Nieuw Grenada verlof moeten vragen om het lyk van den President Bevryder uit de hoofdkerk van Santa Martha te halen.

In de *Liberal* van den 3 Mei vinden wy een berigt van den moord gepleegd aan Generaal Tomas de Héres, op den 9 April jongstleden, des avonds te half tien ure, in de hoofdstad van Guayana. Hy was *Comandante de Armas* van de provintie Guayana. De byzonderheden van dit ongeval komen hierop neder:—

Generaal Héres bevond zich ten zynen woonhuize in de zaal en was in gesprek met den bisschop van Tricala, den Heer Dr. Mariano Talavera; er werd op straat een geweer afgelost, en de kogels vlogen door een venster en verbryzelden hem den linker boven arm. De kogels bluschten het licht uit, en weinig had gescheeld, of de bisschop was ook door een kogel getroffen.— Spoedig had men den verbryzelde arm afgezet, doch het koudvuur volgde er op, en den volgenden morgen was de Generaal een lyk. Voor dat hy overleed, zeide hy, dat hy den moordenaar kende, doch vergaf deszelfs misdaad en verzocht zelfs aan zyne vrouw om het geheim te bewaren.

Zyn dood heeft gansch Guayana in diepe verslagenheid gedompeld; zyne overblyfselen werden met de gebruikelyke plegtigheden en begeleid door meer dan 2000 personen ter aarde besteld.

De misdadiger was nog niet uitgevonden; men vermoedt, dat de moord is gepleegd door een tegenparty van Generaal Héres. Er bestaan in Guayana, of in derzelver hoofdstad, Angostura, twee partyen, de *Montegones* en *Capuletos* van Angostura, en deze Generaal stond aan het hoofd van een dezer partyen. Reeds lang vreesde men voor ernstige en rampvolle ongevallen in die provintie. De vlugschriften aldaar en te Caracas uitgegeven over de staatkundige geschillen van de twee partyen bevatteden denkbeelden, waaruit den vreesselyken toestand der gemoederen kenbaar waren.

Het kan ook zyn, zegt men, dat slechtgezinde personen van de gelegenheid dezer twist hebben gebruik gemaakt om de rust van het algemeen te verstoren en daaruit voordeel te trekken.

Er bestaat in de hoofdstad van Guayana een genootschap onder de benaming van *Sociedad Filantropica*. Dit genoot-

schap heeft ten doel om de knevelaryen der publieke beambten in die provintie tegen te gaan, en als middel daartoe had hetzelve eene Courant, waarin met vrymoedigheid de daden van de ambtenaren werden beoordeeld. De Generaal Héres was een hevige tegenparty van dit genootschap, en men verschoonde hem niet; zelfs is hy nog onlangs aangeklaagd geworden by de kamer van vertegenwoordigers.

Wanneer de bliksem of de luchtelektrisiteit langs eenen muur nederdaalt, aan denwelke een spiegel of eene schildery met vergulde lysten hangt, dan neemt zy haren weg naar dit verguldsel, doordien het metaal een beter geleider voor haar is dan de steenen muur; doch op de bovenste lyst gekomen zynde, bevindt zy zich, als het ware, in verlegenheid. Zy wil zich vereenigen met de aardelektrisiteit, die op de benedenste lyst is opgehoopt; over het glas kan zy niet heen, want het glas is voor haar ongeleidend; een omweg wil zy niet maken, wat dan gedaan? Zy doet dan hetzelfde, wat het fransche leger in Noord Afrika onlangs heeft gedaan op deszelfs togt naar Tlemsen, by gelegenheid dat het zes gezwollene rivieren moest overtrekken.—De bedding konde men niet doorwaden, schuiten had men niet, derhalve kapte men het houtgewas af, dat op de oevers groeide; men maakte er takkebossen van, en zoo doende verkreeg men eene brug, waar men overtrok. Zoo doet de bliksem ook, zy neemt het verguldsel van de lyst af, voert hetzelve met zich mede, plakt het op de oppervlakte van het glas en vormt zich zoo doende eene brug, waar zy overgaat.

De eigenschap van den bliksem als voertuig schynt de scheikundigen op het denkbeeld gebragt te hebben om haar te bezigen tot het vergulden van metalen; doch het ging hiermede even als het met de stoomwerktuigen is gegaan. Men had eeuwen lang de kracht van den stoom gekend, eer men denzelve op de werktuigkunde wist toetepassen; en zoo is er een geruimen tyd verloopen, eer men het verguldend vermogen van de elektrisiteit zich heeft weten te benuttigen, of dat men de kunst geleerd heeft om den bliksem tot verguldersknecht te maken, even als men reeds den stoom tot galeiroeijer heeft gemaakt. Dit is dan toevallig ter gelyker tyd in Frankryk en Engeland uitgevonden, namelyk: een galvanische stroom, dien men door een vocht laat heen vloeijen, waarin goud is opgelost, haalt dit goud er uit, voert het met zich en plaatst het vervolgens op eene metalen plaat, waarover zy henen vloeit, dat is: zy verguldt de oppervlakte dezer plaat.

Het vergulden was tot heden toe eene voor de gezondheid schadelyke bezigheid. Men smeerde een mengsel van kwik en goud op het te vergulden metaal en liet het vervolgens uitdampen; de kwikdamp in de longen komende, bragt speeksel kwylingen voort en was nadeelig voor de tanden en het beendergestel. Ook bleef het verguldsel alleen maar op de oppervlakte zitten, zoo dat men hetzelve ligt kon afschrapen. Als nu de galvanische vloeistof eenig metaal, bvb. zilver, verguldt, dan plaatst zy het verguldsel niet alleen op de oppervlakte, maar ook diep in de porien van het zilver; en om het er af te krygen, moet men eene diepe laag zilver afschrapen. De verguldìng gelukt even goed op eene oneffene als op eene gladde oppervlakte. Op dezelfde wyze kan men zilver, platina en andere metalen bezigen tot het verzilveren, enz.

Eene commissie van de akademie te Parys, benoemd om proeven te nemen van deze manier van vergulden, heeft een zeer gunstig verslag daarvan gegeven. Daar nu het goud niet aan de verroesting of oxidatie onderhevig is, zoo zullen de yzeren keuken en andere gereedschappen op den duur goedkooper zyn, wanneer zy verguld of verzilverd zyn, dan onverzilverd of onverguld; en men berekent daarom, dat eerlang, zoo wel in de hutten der armen, als in de paleizen der ryken, gouden en zilveren gereedschappen zullen te vinden zyn; doch daarentegen zal het ook gemakkelyker vallen munten te vervalschen, waarvoor dan ook weer andere policie maatregelen moeten genomen worden.

Ook is deze nieuw uitgevondene kunst nog aan verbeteringen onderhevig. Het zal met dezelve gaan als met de stoomwerktuigen: jaarlyks worden er dan hier dan daar uitvindingen gedaan, die de stoomwerktuigen tot meerdere volkomenheid brengen.

Dat de galvanische vloeistof een voertuig of vehiculum is, was zulks reeds lang bekend, daarom wilde Faraday door middel van deze vloeistof geneesmiddelen regtstreeks in de zenuwen, spieren, enz. invoeren, zonder dat deze geneesmiddelen eerst moesten ingeslikt worden: want welke een omweg moet een geneesmiddel niet nemen, eer het uit de maag in de longen komt; doch deze wyze van invoering van geneesmiddelen is niet algemeen geworden. De patienten willen zich er niet gaarne aan onderwerpen. Als de dood op de gewone wyze van het toedienen van geneesmiddelen volgt, dan krygen deze de schuld er niet van; doch als de dood op de regtstreeksche invoering van geneesmiddelen volgt, dan wordt de schuld op het galvanismus geworpen.

Met de uitvinding om vuur te maken gaat men steeds voort in Engeland. Waar men wil, in elk oogenblik en by iedere gelegenheid moet men vuur kunnen maken. De jongste uitvinding is geweest om ontvlambaar zegellak te maken, zoo dat men met dit lak voortaan geen kaarslicht meer zal behoeven om eenen brief te zegelen — Dit lak heeft nog eene hoedanigheid, en eene zeer goede: voor het zegelen van ieder brief of pakje heeft men de vereischte hoeveelheid, welke op zoo iets als een kachet kan gelegd worden en gedrukt; hierdoor wordt suinigheid in acht genomen. De Engelschen noemen dit lak SELF LIGHTING SEALING WAX; het kost niet meer dan ander zegellak.

De Couranten van Toulouse vermelden, dat de Minister van binnenlandsche zaken het aan hem gedaan verzoek ingewilligd heeft om Madame Laffarge uit de gevangenis van Montpellier te verplaatsen naar een krankzinnigen huis.

Regen te CONSTANTINE *by onbewolkte lucht.*

De Kapitein N e v e u, lid der Wetenschappelyke Commissie in Algerye, heeft aan de Académie des Sciences een berigt over regen by onbewolkte lucht ingeleverd. "Den 6den October 1840, twintig minuten over twaalven," dus verhaalt de Heer N e v e u, "terwyl ik door de stad (*Constantine*) wandelde, voelde ik, dat my eenige regendroppels op de handen vielen.— Ik zag omhoog, om te zien, van waar zy kwamen, doch bemerkte geen wolk aan den hemel. Daar ook de straat nat werd, kon ik er niet aan twyfelen, of zy kwamen uit de bovenstreken der atmospheer. Om my nog beter te overtuigen, begaf ik my in allergyl naar het hoogst gelegene punt der stad, waar ik den geheelen horizont overzien kon, zonder door gebouwen gehinderd te worden. Ik bemerkte, dat de lucht geheel onbewolkt was, behalve één punt van den gezigteinder, waar zich eenige kleine wolkjes bevonden. De regen hield nog een oogenblik aan, en de wind was zoo zwak, dat de droppels genoegzaam loodregt nedervielen. De droppels waren van middelbare grootte. De thermometer wees in de schaduw 20°, de barometer 0,7145, en de hygrometer 78,00."

Gelyk met gelyk betaald.

Een boer te . . . . in Duitschland, kocht in eene naby gelegene stad, in eenen winkel, eenig laken tot eenen rok, onder die voorwaarde, dat hy hetzelve met nieuwen wyn, in den ophanden zynde wynoogst zou betalen, doch dat hy den koopman kennis zoude geven, wanneer de wyn zou geperst worden. De boer op de eerlykheid van den koopman vertrouwende, bezag het laken niet nauwkeurig, doch te huis komende, merkte hy, dat hy bedrogen was, dewyl het laken verlegen en door de motten op veel plaatsen doorgevreten was. 's Anderen daags begaf hy zich weder naar dien koopman, klaagde dat hy bedrogen was, en wilde het gekochte dus terug geven, doch hy werd schamperlyk afgewezen met: *koop is koop—die laken wil koopen, moet zyne oogen open doen.*—De boer, dus afgezet zynde, dacht op middelen om den koopman met gelyke munt te betalen. Toen hy zynen wyn zoude persen, vulde hy eerst een vat meer dan half met water, en ontbood toen den koopman. Deze kwam, proefde de most, prees denzelven, liet het vat, dat reeds meer dan half vol water was, met denzelven vullen, en nam het mede, verheugd zynde, dat hy den boer zoo fraai by den neus had gehad.

Na eenigen tyd verzocht de koopman zyne beste vrienden op een gastmaal om den nieuwen wyn, welken hy zoo sterk had geprezen, te proeven. Doch hy stond beschaamd, toen hy ondervond, dat de wyn meer dan half water was, hy schold en vloekte den boer; zond ylings eenen bode en liet denzelven halen. De boer kwam. De koopman verweet hem, voor het gansche gezelschap, zyne bedriegery, maar deze antwoordde: *koop is koop—die wyn koopen wil, moet zynen mond open doen, en proeven uit het vat en niet uit de pers.*— Hierop verhaalde de boer, waarom hy den koopman had bedrogen, hetgeen aanleiding gaf, dat de gasten den gastheer hartelyk uitlachten en hem waarschuwden, om in het vervolg niemand weer te bedriegen, en ook voorzigtiger te zyn.

Deze, op waarheid gegronde Anekdote, leert ons om te overdenken, dat men dikwerf zoo wordt behandeld, als men met anderen handelt, opdat wy in al onze verrigtingen braafheid, opregtheid en eerlykheid niet uit het oog verliezen, en niemand, wie hy ook zy, vooral dengenen, die op ons vertrouwt, niet bedriegen.

Zonderlinge Maaltyd.

By de viering van het vyftigste verjaringsfeest der regering van den Engelschen Koning G e o r g e III, kwam een vermogend inwoner van *Londen* op den inval, by den maaltyd, dien hy, te dier gelegenheid, wilde geven, alles wat tot denzelven betrekking had, naar het getal van het jubeljaar in te rigten.—Hy noodigde dus vyftig gasten, die alle den ouderdom van vyftig jaren bereikt hadden, deed hun vyftig schotels met onderscheidene spyzen, vyftig flesschen wyn en vyftig flesschen bier voorzetten, er werden vyftig toasten gedronken, vyftig liederen gezongen, en toen de maaltyd afgeloopen was, stonden vyftig huurkoetsen gereed, om de vyftig gasten naar hunne woningen terug te brengen.

PARYS. Reeds lang hebben de Parysche dames den naam gehad van geen katjes te zyn, om zonder handschoenen aan te tasten; maar nu dat de Parysche heertjes *Leeuwen* geworden zyn, dingen ook zy naar hooger titel en willen zy aan die *Leeuwen* ook *Leeuwinnen* kunnen tegenstellen; hoe volkomen zy hierin slagen, mag onder anderen blyken uit het onlangs gebeurde, waarvan de salons van de *Chaussée d' Antin* nog geheel vervuld waren.

Mevr. *B*....., een jong weeuwtje en eene der thans meest in de mode zynde *Leeuwinnen*, vernomen hebbende, dat de heer *C*....., lid van de *Jockey Klubs*, zich meer dan luchtig over haar had uitgelaten, besloot zulks niet ongewroken te laten, en zich betrouwende op de geheel mannelyke opvoeding, die zy genoten heeft, wilde zy de voldoening niet dan aan hare eigen hand te danken hebben. Zy steekt zich in mansgewaad, neemt eene karwats in de hand en twee fleuretten onder haren jas, en aldus uitgerust posteert zy zich op de wacht in eene straat naby de opera. Omstreeks middernacht verlaat de heer *C*....., zyne loge om huiswaarts te keeren; maar eene soort van kameniertje komt hem in het oor fluisteren, dat eene hem weibekende dame hem in de nabyheid op de straat staat te wachten en hem laat verzoeken, alleen te willen komen. De *Leeuw*, hoovaardig op de *conquête*, die hy niet twyfelde gemaakt te hebben, begaf zich dadelyk naar de afgewezene plaats; maar nu ziet hy zich voor eenen onbekende, die zich eenen doek voor het gelaat houdende, hem toevoegt:—"Ik ben het die u wacht; gy hebt my beleedigd; ik eisch, dat gy my op staanden voet voldoening zult geven."—"Hoe, midden op de straat?"—"Waarom niet? Wy behoeven slechts eenige seconden, zie hier fleuretten, by den derden stoot zyt gy een lyk."—"Maar dat is tegen alle regels.... men vecht niet zonder getuigen."—"Dat is tot daaraan toe, als ik u over hoop gestoken zal hebben, zal dat eene zaak worden, die zich tusschen my en het gezag zal moeten vinden."—"Maar het is eene schandelyke hinderlaag"—"*En garde!* of ik geef u een slag in het gezigt."

Wel verre evenwel van het wapen, hetwelk men hem opdringt, aan te nemen, maakt de heer *C*.... links om keert! en poogt hy te vlugten.

"Lafaard! "roept zyne tegenparty," zoekt gy my te ontkomen, dan zal ik u eerst merken, om u steeds te kunnen herkennen.

Nu voelt de arme *Leeuw* zich door eene gespierde vuist gegrepen, en te gelyk eene digte hagelbui van karwatsslagen hem het gelaat doorsnyden. Daarna voelt hy eene hand hem in zyn vestzakje glyden en er zyn horologie en lorgnet uitrukken. De schrik tot zelfs het spraakvermogen aan den heer *C*.... benemende, duurt het eenigen tyd alvorens by *Help! Help!* kan gillen, en toen er op zyn geroep menschen tot zyn ontzet komen aansnellen, vinden zy hem geheel alleen, zich met zynen doek het bloed van zyn gelaat afwisschende.

Den volgenden dag verspreidt zich het gerucht, dat de heer *C*..... door dieven was aangerand geweest en zyne vrienden haastten zich hem te gaan bezoeken.

—"De straatschenders, zeide hy, waren wel vyf of zes in getal, ik moet er wel twee of drie van gewond hebben...."

Hy was nog aan het snoeven, toen mevrouw *B*....., werd aangediend.

—"Gy liegt het, ellendeling, riep zy, terwyl zy de zaal binnentrad; ik alleen ben het geweest die u voldoening heeft gevraagd, voor de my door u gedane beleediging; het is myne karwats, die u het aangezigt gemerkt heeft; en ziedaar uw horologie en uw lorgnet, die ik u afgenomen heb, om u van lafheid te kunnen overtuigen."

Dit zeggende, wierp zy de beide kostbaarheden verachtelyk op den grond en vertrok.

Sedert durft de heer *C*..... zich nergens toonen en niemand by zich ontvangen.

Eerlyke diefstal.

Te *Baden* sprak men voor eenigen tyd veel van het volgende voorval. Een jonge Graaf speelt, met afwisselend geluk, dagelyks aan de Boulette, en wint, na vele zware verliezen op eens 30,000 gulden. Hy brengt dit geld naar zyne woning; maar den volgenden morgen is het verdwenen, en met hetzelve de oude F r i t s des Graven bediende. Evenwel, na verloop van acht dagen, verschynt deze laatste weder. "Waar komt gy van daar?" snaauwt de Graaf hem toe.—"Van *Weenen*."—"En wat hadt gy daar te doen? Waar is myn geld?"—"Ook te *Weenen*. Ik dacht, Heer Graaf, gy zoudt blyven voortspelen, en dan het kostelyke geld zeker weder verliezen; daarom heb ik het naar *Weenen* gebragt, en hier is de quitantie van Mynheer uw' vader."

Een Duitsch Paradys.

Een Duitsche Ambtman van *Ifflandschen* stempel, die zyne boeren geweldig knevelde, liet zich eens in derzelver byzyn ontvallen: "Ik wil het goed, waarover ik Ambtman ben, door myn beheer, in een waar Paradys herscheppen." Een van hen zeide daarop tot zyn' buurman: "Als hy zoo voortgaat, kon het wel gebeuren, dat wy, als Adam en Eva in het Paradys, naakt daarin moesten rondloopen!"

Te *Carpentier* in *Frankryk* is overleden mejufvrouw d e B e r t i g n e, die men gedurende nagenoeg twee en twintig jaren, te *Brives* en derzelver omtrek nimmer anders dan in mannenkleederen ontmoette.—Deze dame was een natuurlyk kind van den Hertog van *Brunswyk*, had eene kolonelsaanstelling in deszelfs regiment en, wegens bewyzen van heldenmoed, onderscheiden ridderorders erlangd. Zy sprak met de grootste gemakkelykheid zeven of acht talen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 Mei 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, dat by resolutie van Z. E. den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen de datis 24 February jl. No. 270/217 en 274/221,

de Heer M. E. VAN DER DYS is herkozen als Lid van den Kolonialen Raad, en

de Heer M. C. HENRIQUEZ is gecontinueerd als Lid van de Regtbank dezer kolonie.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 Mei 1842.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie dd. 2 dezer No. 187, is ter vervulling der vacature in de Commissie van toezigt over de Scholen alhier, ontstaan door het overlyden van den WelEerwaarden Heer J. MULLER J.A.Z., tot Lid in dezelve benoemd de WelEerwaarde Heer C. CONRADI, Predikant by de Protestantsche Gemeente in deze kolonie.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

No. 7. Gouvernement van Curaçao Bonaire en Aruba.

Gouvernements-Order.

Curaçao den 9 *Mei* 1842.

Voortaan by het naderen van Oorlogschepen en Stoomvaartuigen zullen de volgende bepalingen worden in acht genomen by wyze van waarschuwing voor dengenen, dewelke zulks mogten aangaan, als wel tot waarschuwing van het publiek in het algemeen

1. Zoodra een Stoomvaartuig gescind zal wezen, als koers-stellende naar deze haven, zal van de vlaggestok van het fort Nassau de nationale vlag worden geheschen met éëne bal daaronder.

2. Zoodra zoodanig Stoomvaartuig de haven zal zyn binnen geloopen, of wel daarbuiten voor dezelve zal zyn bygedraaid, zal de vlag op het fort Nassau worden nedergehaald en alleen de bal aan top van de vlaggestok aldaar geheschen worden om gedurende den tyd, dat zoodanig Stoomvaartuig binnen of vóór de haven vertoeft te blyven waaijen, echter voor niet langer dan den dag, waarop hetzelve is aangekomen, ten ware de aankomst by nacht mogt plaats vinden, in welk geval er eene verlichte lantaarn aan gemelde vlaggestok zal geheschen worden, zullende alsdan en ingeval het Stoomvaartuig diezelfde nacht niet weder vertrokken mogt zyn, vorenbedoelde bal den volgende morgen opgaan, om in voege voorschreven in top geheschen te blyven voor den tyd, dat het Stoomvaartuig op dien dag binnen of vóór de haven mogt vertoeven.

3. Wanneer eenig Oorlogschip de haven mogt naderen, of wel dezelve mogt voorbyzeilen, zal telkens de vlag van het fort Nassau worden geheschen en zoo lang blyven waaijen, tot dat zoodanig schip binnen is gevallen of de haven zal zyn voorby gezeild.

4. Gelyke seinen, als hiervoren voor het fort Nassau zyn bepaald, zullen ook gedaan worden van de vlaggestok van het Rif fort.

5. Voortaan zal het fort Nassau op Zon en feestdagen niet meer vlaggen, dan na dat daartoe byzondere last zal zyn gegeven en zulks ter voorkoming van verwarring of misverstand van de hiervoren by sub 1, 2 en 3 bepaalde seinen.

Afschrift in dezer te zenden als naar behooren ten fine als hierby is omschreven.

De Gezaghebber van Curaçao
en onderhoorige Eilanden,
(get.) R. F. VAN RADERS.
Voor eensluidend afschrift,
De Adjudant by zyn HoogEd. Gestr.,
E. J. SLENGARDE,
1e. Luit.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings maakt bekend, dat het gedurende de maanden Mei, Juny, July en Augustus op straffe verboden is, de vischsoort *Sardyn* of *Sardientje* genaamd, te verkoopen, uitdeelen en ter spys te geven.

Curaçao den 6 Mei 1842.
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER y J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.